

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A jószivü vidék és a pesti munkásgyermek*

Forrás: *Az Est*

Bp.
(Hely)

1917. II. 4.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.7

Hely

Idő

1917.

Személy

A jószivü vidék és a pesti munkásgyermek

— Az Est tudósítójától —

A debreceni, szegedi és aradi vasutvonatról tegnap óta minden vonattal barnára sült, nekigömbölyödött, jókedvü gyerekek csoportjai érkeznek Budapestre. Ez az a két-ezer gyermek, a kit Ugron Gábor belügyminiszter jóvoltából és az állami kincstár terhére négyheti nyaralásra küldhetett a Magyarországi Munkások Gyermekbarát Egyesülete.

A négy hét most letelt és apránként szállingóznak haza a nyaraló-csoportok. Eddig mintegy négyszázan jöttek haza, hatodikáig itthon lesz mind a kétezer. Ötven különböző helységben voltak elhelyezve, birtokos és iparos családoknál. A csoportokat az egyesület egy-egy felügyelőnöje kísérte s a legtöbb helyen a felügyelőnök velük töltötte a vakációt. Voltak azonban helyek, a hol a község notabilitásai maguk vállalták a felügyeletet.

Azok a csoportok, a melyek eddig megérkeztek, nagyon jó hatást keltettek. Lesültek, meghízta, bár a sok hancurozásban — hiszen a legtöbbjük csak a rajta levő ruhát vihette magával — kissé elrongyolód-

tak. A gyerekek boldogan mesélték, hogy igen jól bántak velük, mind-egyik hajlandó azonnal visszamenni, sőt nem egy kislány sirva követelte, hogy vigyék vissza azonnal a levegős, napfényes falura.

Némely helyen valósággal tejbe-vajba fürösztötték a gyermekeket. Példa erre a vas megyei Magyargencs-község. Még mielőtt a Gyermekbarát Egyesület szétküldte volna az egyes csoportokat, megjelent az egyesület helyiségében a magyargencsi jegyző a feleségével. Elmondották, hogy őket a falujuk küldötte fel azzal, hogy vigyenek le magukkal tizennégy pesti kisleányt nyaralni s ne merjenek gyerekek nélkül visszatérni. A jegyző aztán kiválasztotta a tizennégy kisleányt s levitte Magyargencsre.

A gyerekek most érkeztek meg. Gazdag földműveseknél, iparosoknál voltak elhelyezve, mindegyik átlag hat kilót hízott. Mikor elbucszta, vendéglátó gazdáik valósággal elhalmozták őket mindenféle jóval. Sonkát, vaját, fehér kenyeret, gyümölcsöt adtak velük.

Egy postásnak öt kisleánya nyaralt Magyargencsen. Ezek annyi mindent kaptak, hogy apjuk kénytelen volt külön kőzükön hazaszállítani a pályaudvarról a sok jót. A magyar-

gencsiek még pénzt is adtak a gyerekeknek, 15—20 koronát fejenként és elhatározták, hogy azt a 25 korona állami segélyt, melyet a vendéglátásért kapnak, beküldik a Magyarországi Munkások Gyermekbarát Egyesületének, vegyen belőle téli holmit a munkások nélküli gyermekek számára. Egyelőre ők maguk is vettek új ruhát a kisleányoknak.

A vidék jószive másban is megnyilvánul. Egyre-másra érkeznek a munkások gyermekbarát egyesületének köztemető-úti helyiségébe a felszólítások, hogy küldjenek örökbe-fogadni való kisleányokat gyermektelen vidéki házaspároknak. Egy idősebb, gyermektelen kisbirtokos házaspár római katolikus öt-hat éves, csinosabb leányárvát keres, egy másik házaspár ugyanabban a községben három-négy éves evangélikus leányárvát fogadna örökbe.

Jószivekben tehát minden hiány és nagyon kellemes, felemelő érzést megállapítani e fölön-tul önző napokban.

Székesfehérvári házinyomda 1916.